

Fără această ese totu a opt'a di -- dar
prenumeratiunile se primescu in toate dillele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Toate siodienele si banii de prenumeratiune
sunt de a tranite la Redactiune :
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Crédia acela, care pôte!

Multe lucruri minunate,
Nici in visuri nevisate
Se intempla adi in lume,
Candu le audi, ti-paru că-su glume,
Si ti-paru, că sunt povesci,
Că sunt vörbe muieresci, —
Totusi lumea, ce nu vede,
Candu le-aude, le si crede,
Dar eu dîcu l'aceste tôte:
Crédia-le acelu ce pôte!

Éta ca din o poveste
Se latî ciudat'a veste,
Că la Beciu acolo susu,
La culesu de cucurudiu,
S'a formatu o reuniune,
Si acést'a cum se spune,
Stă din ömeni liberali.
Beciu si ömeni liberali?
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-acela, care pôte!

Deputatii adunara,
Ca sê reguleze éra
Caus'a de fruntaria
Intre noi si Romania;
Dar n'au ispravitu nimicu,
Si-astadi dualistii dîcu,
Că romanii sunt de vina.
Că romanii sunt de vina?
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-le acelu ce pôte!

Multi romani se adunara,
Ca sê renoiésca éra
Suvénirea lui Buteanu,
Omoritu in modu tiranu,
Si la asta ocaziune,
Unu diuariu magiaru ni spune,
Unu parinte oratoru
A vorbitu atîtiatoru.
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia acel'a, care pôte.

In diet'a unгурésca
Cu simtîre romanésca
Mi-se scöla-unu deputatu,
Care e romanu stimatu,
Si intréba de ministru
Ce-va lucru cam sinistru;
Ér ministrulu dá din spate,
Dîce c'a facutu dreptate.
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-acela, care pôte.

Despre balulu din Siomecut'a,
Unde s'a jöcatu „batut'a“,
(Se 'ntielege, că in visu),
Ungurii in foi au scrisu,
Că publiculu adunatu
Nencetatu a conversatu
Numai numai romanescu
Si nimica unğuresce.
Dar eu dîcu l'aceste tôte:
Crédia-acel'a, care pôte.

Nu de multu ni-a spusu Albin'a,
Cumca chiar si 'n Bucovin'a
In dieta s'a indusu
Limb'a nöstra, — dar ni-a spusu,
Că l'acést'a pertractare
Unu romanu cu 'nume mare
Vorbî contra singurelu — —
Apoi e romanu si elu?
Eu respundu l'aceste tôte:
Crédia-acel'a, care pôte.

Se latise prin diuare
Noutatea förte mare,
Că Napoleonu in fine
Se simtiesce multu mai bine,
Că de böla a scapatu,
De curendu s'a carutiatu,
Si 'n Parisu s'a preamblatu,
Că de totu s'a vindecatu.
Dar eu dîcu l'aceste tôte:
Crédia-acela, care pôte.

Carolu-voda, domnu alesu,
La 'mperati multi a purcesu;
Multe foi acuma dara
Ni vorbira si jorara,
Că acea caletoria
E numai de curtenia,
Precum si-altii se mai ducu,
Num'asié de flori de cucu.
Inse eu respundu la tôte:
Crédia-acela, care pôte!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Seracu-su si misielu, ratacitu in strainetate, ca vai de mine. Sum singuru.

Ah! ce gróznicu e a fi singuru.

Decátu sê petreci singuru, mai bine cu altii multi la olalta; decátu singuru in lume, fara nici unu prietinu, mai bine — unguru si inca odata, decátu sê traiesci singuru, mai bine sê ai o dragutia, séu sê fii renegatu. Renegatulu. ce o droptu e obél'a si fratiloru sei si celor'a in a caroru castre i place sê linga blidele, — dar elu totusi e mai fericitu decátu mine, câ-ci nu e singuru.

Dieu asié, frate Taudala, mi urescu dîlele pe aice, câ-ci toti me parasira, (afara de creditoru, cari me mai cercetéza câte odata,) ori unde m'asiu întórce nu aslu unu sufletu de romanu cu care sê-mi mai „mangaiu dîlele“, nu sciu ce e caus'a, câ me uitara toti, câ dóra eu nu sum A. Muresianu, Barnuti, Siulutiu, s. a. ca sê me uite romanimea asié iute?

In necasulu acesta alu meu la cine me voiu întórce, la cine me voiu adresá, de nu câtra tine, iubite prietene?! Da, sê-ti scriu dara tie una alt'a. Dar ce?

Sê-ti scriu noutâti de prin tíera si lume, câ Napoleonu e pe mórte, jidovii desperéza la bursa, sê-ti scriu câ pre tronulu Ispaniei vreu sê se urce vre-o cinci-dieci de insi, sê-ti scriu câ tóta Europ'a e in dubietate despre cele ce se voru întemplá mane, séu despre iubirea si finéti'a, cultur'a, si droptatea fratiloru magiari fatia cu noi?

Despre tóte aceste ast'a data nu-ti scriu, ci despre alte lucruri mai interesante, spre exemplu:

Despre teoreme geometrice!!! Equivalenti'a paralelipipedelor!!!! Ce numimu diedru? Ce i tetraedru? . . . Planulu perpendicularu la extremitatea unei radie, este tangenta la sfera? — Séu déca nu-ti place: despre stele, cum fugu un'a dupa alta si nu se mai ajungu, séu despre lucruri si mai interesante: Cine a fostu Sophoclis, traiesce inca séu a moritu, unguru a fostu séu némtiu? séu sê-ti scriu daspre Antigone si despre versuri in limb'a greca comparate cu cele din limb'a lui Bendegutz. Pare câ vedu, cum faci din capu si-mi dai semnu a pricece, câ nu te pricepi la aste. Mi-pare reu, câ nu vrei sê me asculti, aste sunt fórte interesante.

Inse sciu eu ce-ti placu tie, da da sciu — po-vestile.

E bine, sê lasâmu aceste, sê-ti spunu cum am patítu mai a de-una-di.

Esîndu de cu séra la preambulare me intelnescu cu fratele Tandala. Na taci, câ e bine, me gandeam, capatai unu ortacu.

Erá intr'o domineca dupa amediu. Ce sê fi facutu, am esítu si noi ca altii in padurice.

Eu nu sciu cum, câ in omnibus am ajunsu intre dóue domnisióre séu dómne, nu sciu ce au fostu, atát'a sciu, câ eram sê lesînu de putórea vream sê dícu de mirosulu parfumeloru, apoi blastematele me imbutusîra, incátu pe candu me cobóri eram batucitu ca merulu.

Indata ce am scapatu din carutia, de si sciu

proverbiulu câ: intre dóue nu te plóua, — totusi m'am joratu, câ mai bine ploiatu decátu batucitu, va sê díca, nu mai siedu langa muieri. Facuramu o preambulare si ne miramu cum dulcea si sonor'a limba magiara, pe care unгурii aru vré sê-o introduca si in ceriu, nu se audiá nici intr'o parte.

Dupa preambulare ne puseramu la o mésa si eu me folosii de o vorba ce am invetiatu de la unu romanu bravu alu nostru si strigai „svai albe bier.“ Dar fratele Tandala se necasi si strigá si mai tare „nics,nics, halb sum.“ Ai fi potutu merge in orasiu si indereptu pana ce capetaramu ceva de mancatu si beutu, apoi pana am platitu? s'a facutu séra.

Fratele Tand'a nu-mi dadu pace puna nu me convoii a merge cu elu sê ne dainâmu pe gondole.

Ah! ce domnedieescu e a se utiutiá pe gondola. Eram schimbatu cu totulu, me simtiamu câ trebuie sê fia in minc unu mare tesauru, unu mare talentu de — poesia! Ah! Oh! frate, sér'a erá incantatória rapitória, farmacatória, lucitória; peste lacu se reversá o lumina plina-lina si senina, — peste déluri dulci luciri, a lapetiloru lovri facea brazde de lumina! — Ah! ce ferice eram — nu asiu fi schimbatu cu unu canonicu, care si-anumera galbenii si compune testamentu — nepóteloru sale.

Da, eram fericitu ca tîganulu in raiu. Ortaculu meu incepu sê cante, inse

Elu cantarea nu sfarsise,

Candu gondol'a-mi siovái,

„Ce faci frate?“ amicu-mi díse

Si ca sér'a 'ngalbeni.

Elu inchise ochii si continuá:

Ah! voiescu ca fericirea sê-mi aline alu meu doru, Voiu sê cantu eu nemurirea, in astu lacu dorescu sê moru!

Eu asemene mominte, nu o sê mai intelnescu

Vreu sê dícu vietiei: Dute! — — —

In momentulu urmatoriu fu in apa.

Asié! vorba sê fia! Elu sermanulu vediendu, câ a pierdutu balans'a, a cugetatu ca sê móra cu gloria deplina, a sáratu in valuri. Eu incepui a ride cum se necasiá elu, — dar nici risiculu meu nu tienti multu, câ si eu perdui balans'a si lu-urmai. Seraculu de mine, eu am cadíutu victima risului.

Dar ce? in locu sê me confundu nu me poteam miscá, eram in imala pana in genunchi si in apa pana in grumadi.

Ah! ce positiune poetica!!!

Spre nenorocirea nóstra unu blastematu ne rapí de ast'a fericire, câ prindiendu-ne de peru, ne scóse la lumea asta insietória. — Acuma totu atát'a, i-am multiumitu si de aceea.

Dóue óre dupa mediulu noptii pe josu, flamandi si cam umedi ajunseramu a casa, ne culcaramu si dormiramu — ca scaldati!!

Asié amu patít'o noi, totu unu dracu, câ-ci am fostu si fericiti.

Pana la revcdere.

remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

**Triluniulu jul.—sept. va es-
pirá acusi, — deci . . . etc. etc. etc.**

Doi democrati.

Carolu-voda, Domnu stimatu,
Incognito a plecatu,
Dar pe drumu lu-insocira,
Cu 'naltimea sa venira
Inca si alti doi barbati,
Doi ministrii concediati,
Frundia verde 'n tulipanu:
Boerescu si G. Manu.

La Vien'a cum sosira,
Cesti ministrii ispitira,
Cu ce modru si potintia
S'aiba si ei audintia,
Ca doi ómeni democrati
La unulu din imperati;
Dar cerura tóte 'n vanu:
Boerescu si G. Manu.

Câ-ci la curte li se dîse:
„Nóue scirea ni venise,
Câ sunteti concediati,
Nu poteti dar sê intrati
Ca persóne oficiale!“
De nou pusu-au tóte 'ncale,
Sê nu umble 'n Beciu in vanu,
Boerescu si G. Manu!

Câ-ci ministrulu presiedinte
De la Tiarulu escelinte
In Livadia-a primitu
Unu ordu mandru, stralucitu;
Deci acum e ocasiune,
Cumca o decoratiune
Si ei sê primésca 'n vanu:
Boerescu si G. Manu.

Dar in fine dupa multe
Cereri si rogâri oculte,
Marii nostri democrati
Au fostu si ei acceptati;
Dar vai, ce au asceptatu, —
Unu ordu, ei n'au capetatu,
Deci umblara 'n Beciu in vanu:
Boerescu si G. Manu.

Gur'a Satului.

Calindariulu „Gurei Satului“

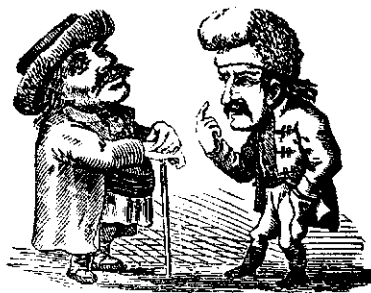
pe anulu 1870,

s'a pusu sub tipariu!

Pretiuulu 40 or.

Nu se dau mai pucine decâtu 5 esemplarie.

TANDA si MANDA.

T. Auleo, frate Mando, câ reu o mai patiramu!
Nu sciu ce o sê fia cu noi?

M. Cum asié?

T. D'apoi vladic'a din Oradea-mare ne-a afurisitu si pe noi si pe jupanés'a Federatiune.

M. Diou, frate, nu e gluma, inse vomu cautá ce-va modru sê imblandimu pe Sfintí'a Sa.

T. Ce modru?

M. Vomu castigá atare nasturelu (bumbu) ne-trebnicu, cadiutu din reverend'a papei, si-apoi l'omu daruí Sfintíei sale, — si-apoi in bucurí'a sa o sê uite tóte.

Curiosu!

— Cupletu in prósa. —

Déca vediu, câ foile diu Romani'a, cari despre Societatea academica romana n'au scrisu nimica, publica corespondintie originale de la adunarea archeologica din Copenhaga, cine n'ar esclamá cu mine: Curiosu!

Déca vediu, câ „Gazet'a Transilvaniei“ de unu timpu incóce nu mai are curagiulu a fi echoulu simtiemintelorú nóstre nationale, sum silitu sê me miru si sê dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ parintele Moisiú n'ici dupa atáte provocâri nu mai vré sê faca socotéla despre banii adunati pentru monumentulu lui Marianu, esclamu: Curiosu!

Déca vediu, câ „Trompet'a Carpatiloru“ gassesce ce-va nou si in „Concordí'a“, nu me potu retiené sê nu dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ foile romanesci nu capetara inca nici unu reportu despre ridicarea monumentulu in onórea lui Ionu Buteanu, ci fura silite a scóte impartesírii loru din foile unguresci, éراسi dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ liberalulu guvernú ungurescu nu vré sê intarésca statutele societátii Petru Maioru, cu mirare dîcu: Curiosu!

Déca vediu, câ la tóte optu ministériile n'avemu optu diregatóri romani, asísdere dîcu éراسi: Curiosu!

Déca inse vediu, câ foile unguresci vorbescú despre neuitatulu nostru Ionu Buteanu intr'unu modu de totu barbaru, de asta nu me miru, câ-ci ast'a e manier'a foiloru unguresci.

Post'a Gurei Satului.

Dlul N. . . Am primitu cu placere. Salutare. Nu uitá promisiunea!

Insufletirea noastră națională.

I.

Intre pocale.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

II.

În adunarea comitatensă.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu și editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alexandru Kocsi în Pest'a. Piața Pesciloru Nr. 9.